

шайте, щѣ ви кажѣ, защо ми ся угнусихѣ вече куклытъ. Когато бѣхмѣ лѣтоска на лозе много жены дохождахѣ при насѣ. Имаше обаче мѣжду тѣхѣ двѣ, които бѣхѣ тѣй грозны, щото да ся уплаши чловѣкъ отъ тѣхѣ, но азѣ ся много чудехѣ, че баща ми, когато ги виждаше, твърдѣ ся задоволяваше; поканваше ги учтиво пакѣ да дохождатѣ, когато бы обычали, и казваше, че тѣ сѣ твърдѣ обычливы. Туй ми направи голѣмо впечатленіе, защото азѣ си мислехѣ, че, за да бѣдѣтъ тѣ обычливы, трѣбваше да сѣ хубавы. Туй мя твърдѣ смая, а защо туй? щѣ ви кажѣ: вый познавате господжѣ Магдаленѣ, която је хубавица; баща ми неможеше никакѣ да търпи тази жена, и казваше че тя је само една китка, или една кукла бездушна. Той що щеше да каже съ туй, азѣ непроумѣвахѣ.

Единѣ день, тѣзи двѣ грозны жены бѣхѣ съ мене и ги попытахѣ каква разлика има между тѣхѣ и господжѣ Магдаленѣ. „Истина ли је, драга, ми рѣкохѣ, че искашѣ да ся научишѣ разликѣтъ между насѣ и Г-жѣ Магдаленѣ?“ вый трѣбва да го разбирате отъ само себеси.“ Тя је много хубава, а ный сме грозны.“ — Азѣ туй го добрѣ знаѣ, имѣ казахѣ, баща ми туй секога приказва, но казва още, че вый сте обычливы, а Магдалена не је такава, но је само като една китка, или една кукла направена отъ дърво; освѣнь туй, азѣ мислѣхѣ, че безѣ душиѣ неможе да ся живѣе, а той казва че Г-жа Магдалена је бездушна. Тѣзи двѣ жены ся засмѣхѣ; и подирѣ ми казахѣ, че жената је обычлива, само когато је учена и паметна, и че неученытъ ся наричатѣ куклы, защото приличятѣ като нѣкоя статуя, или като дървена машина, която је направена да може да ходи и да свири китара, а